

מ"ת 39129/06/15 - מדינת ישראל נגד מ' ע', א' ע'

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני כבוד השופט אהרן פרקש, סגן נשיא

מ"ת 39129-06-15
מדינת ישראל נ' ע'(עציר) ואח'

מדינת ישראל

נ ג ד

1. מ' ע' (עציר)

2. א' ע' (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד שלמה גיגי

החלטה

לפניי בקשה למעצרו של שני המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.

בד בבד עם הגשת הבקשה הוגש כנגד המשיבים כתב אישום.

כתב האישום:

1. על פי העובדות המפורטות בכתב האישום, הנאשמים הם אחים למ' וג', ובניו של ח' ע' המתגוררים יחד בבית של ראש המשפחה ח' (להלן: "**הבית של ח'**"), ובסמיכות לביתו של אחיו של ח' - ל', המתגורר יחד עם בניו - י', ח', ל' וא' (להלן: "**הבית של ל'**"). בין המשפחות קיים סכסוך קודם שטיבו או נסיבותיו אינם ידועים למאשימה בדיוק.

ביום 5.6.2015, בשעה 19:30 בערך, תקפו מ' וג' באמצעות צינורות ברזל צבועים בצבע לבן את י' מספר פעמים, עד שזה הצליח להימלט מהם. י' נמלט לביתו וסיפר לאחיו ל' על התקיפה.

ל' הזעיק אל הבית את אחיו הגדולים א' וא'. זמן קצר לאחר שבית ל' התכנס, הלכו א' ל' ואחרים שזהותם אינה ברורה למאשימה אל עבר הבית של ח' וצעקו לעבר הדירים בבית מספר צעקות שטיבם אינו ידוע למאשימה. א' אף דפק על דלת הבית.

בתגובה לאמור לעיל, הוטחו מכיוון הבית של ח' אל עבר א' אבנים וחפצים שטיבם אינם ידועים למאשימה וכן נורו יריות.

כתוצאה מיידוי האבנים והחפצים כאמור לעיל נפגע ל' ונגרם שבר בכף רגלו.

א', ל' ואחרים שעמם נמלטו לבית של ל'. ח', הנאשמים, מ', ג' ואחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה במדויק (להלן: "התוקפים") דלקו אחרי הנמלטים לעבר בית ל', כאשר ח' ונאשם 1 מזוינים בנשק חם מסוג שאינו ידוע במדויק למאשימה.

במהלך המרדף ולאחריו יידו הנאשמים, יחד עם אחרים, אבנים אל עבר בית ל', וכתוצאה מכך גרמו לניפוח חלונות הבית. כמו כן, במהלך המרדף ולאחריו נורו מספר רב של כדורים מנשק חם על ידי התוקפים אל עבר ביתו של ל'.

משהגיעו לבית ל' ניסו התוקפים לפרוץ אל הבית בכוונה לתקוף ולפגוע באמצעות כלי הנשק שבידם את מי מבני הבית. לשם כך ניסה נאשם 1, בעודו מזוין בנשק חם, לפתוח את דלת הבית. ר', אשתו של א' ניסתה לסגור את הדלת ולמנוע בעד התוקפים מלהיכנס לבית של ל'. הנאשם 1 ניסה להתגבר בכוח על התנגדותה של ר', ובתוך כך גרם לקרע בשמלתה.

א' נחלץ לעזרת ר' על מנת להדוף את התוקפים ולנעול את הדלת בפניהם. בשלב זה ותוך כדי המאבק המתואר לעיל, ביקש ח', אביהם של הנאשמים מנאשם 1 לזוז, וזאת מתוך כוונה לירות בא'. נאשם 1 זז וח' ניצל זאת כדי לירות בא'.

כתוצאה מן הירי נגרמה לא' חבלה בכתפו. נגרם לו שבר בהומרוס, פגיעה בריאה והוא נזקק לטיפול רפואי דחוף באשפוז. כמו כן, כתוצאה מן הירי, נותר בבית החזה של א' הקליע שפגע בריאה.

המשיבים הואשמו בסעיפים האישום הבאים: **חבלה חמורה בכוונה חמורה**, עבירה לפי סעיף 329(1) ו - (2) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); **פריצה, כניסה והתפרצות בנסיבות מחמירות** - עבירה לפי סעיף 406(א) בנסיבות סעיף 408 לחוק העונשין;

נשיאת נשק - עבירה לפי סעיף 144(ב) לחוק (נאשם 1); **היזק בודון** - עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

הבקשה ותשובות המשיבים

2. בבקשת המבקשת נאמר, כי בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיבים בכתב האישום, וכי חומרת העבירות מקימה עילת מסוכנות בגין הסכנה לביטחון הציבור, על פי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996 (להלן "**חוק המעצרים**") ואף חזקת מסוכנות על פי סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים.

עוד נטען, כי המבקשת סבורה כי בנסיבות העניין לא ניתן להפיג את מסוכנותם של המשיבים.

3. בדיון לפניי הפנה ב"כ המבקשת, עו"ד עמיחי מרקס, לראיות לכאורה עליהן מבוסס האישום ביחס למשיבים והוסיף, כי בשים לב לעבירות המיוחסות למשיבים, אין לשקול חלופת מעצר.

4. ב"כ המשיב 1, עו"ד אשרף חסן, טען כי המדינה לקחה צד אחד של האירוע, ולא התחשבה בטענות

של הצד האחר. הסניגור תאר את גלגולו של האירוע שהוביל למעשים המיוחסים למשיבים, כעולה מהעדויות שבידי המבקשת.

עוד טען, כי אין ראיות שמרשו החזיק נשק כלשהו, וקיימות סתירות מהותיות וגלויות בעדויות, וכן לא ברור מהו הנשק שנטען שהיה באירוע. עוד טען, כי זהותו של היורה ידועה למבקשת ואין פה שאלה של ביצוע בצוותא, וכל אחד יישא באחריות לחלקו באירוע. לדבריו, בהעדר תכנון וביצוע בצוותא וקשירת קשר בין המעורבים, לא ניתן לייחס עבירה של חבלה חמורה למרשו, וזאת גם אם קיימות ראיות לכאורה לעניין ההתפרצות לביתם של המתלוננים.

בהמשך לטענות אלה טען, כי שאלת המסוכנות המתעוררת במקרה זה היא "במובן הרך", ובמיוחד כלפי משיב 1 שאין לו עבר פלילי העובד במקום מסודר ויש מקום לשקול חלופת מעצר, חלופה אשר הוצעה על ידו, וביקש מבית המשפט לאמצה, ובמקרה הצורך גם לשחרר את המשיב 1 ולהזמין תסקיר מעצר.

5. ב"כ המשיב 2, עו"ד מוסטפא יחיא, טען כי בסעיפים 6 ו- 7 של כתב האישום, לא נזכר המשיב 2, כמו כן אין גיבוי ראיתי לנאמר בסעיף 7 לכתב האישום, כי התנהל מרדף אשר לאחריו יידו הנאשמים ואחרים אבנים לעבר בית ל'. כן הדגיש, כי מרשו איננו מואשם בנשיאת נשק. כמו כן ביקש להצביע על סתירה בהודעות של שניים מעדי התביעה, א' ור', כאשר לשיטתו צריכה להיות התאמה מלאה בין גרסותיהם של השניים, ואין מקום להותיר יישוב סתירה זו לעת הדיון בתיק העיקרי. לדבריו, יש בכך לאיין את הלכאוריות בעדותו של א', או לכל הפחות לכרסם או להחלישה במסגרת הראיות לכאורה.

אשר לעבירה של חבלה חמורה בכוונה מחמירה נטען, כי נדרש יסוד נפשי מיוחד וכוונה מיוחדת, ובפרק העובדות שבכתב האישום אין ייחוס של מעשים למשיב 2, ולפיכך לא ניתן להאשימו בעבירה זו.

ב"כ המשיב 2 חלק גם על העילה הנטענת למסוכנות. לדידו, המדובר בהיזק בזדון לכאורה, וגם אם יטען כי המדובר בהתפרצות לדירה, לא הייתה כל כוונה לגנוב, אלא אך לגרום לנזק. בנסיבות אלה, כך לטענתו, ספק אם קמה עילת מעצר שתצדיק את מעצרו של מרשו עד תום ההליכים.

ב"כ המשיב 2 הציע חלופת מעצר אשר תיבחן על ידי שירות המבחן.

6. ב"כ המבקשת השיב לטענות ב"כ המשיב 2, כי המדובר באירוע שלם בו מתבצע מרדף מביתם של המשיבים עד ביתם של המתלוננים. המשיבים שותפים לתקיפה כאשר במהלכה נורות יריות, נזרקים אבנים גדולות שגורמות לשבר ברגלו של המתלונן ל'.

עוד נטען, כי שותפותם של המשיבים מגבשת שותפות למעשה של החבלה המחמירה בנסיבות מחמירות. אשר למהימנותם של עדים נטען כי לא כאן המקום להכריע בכך וציון כי כתב האישום נכתב בצורה מינימליסטית.

7. ביום 21.7.15 התייצב עו"ד שלמה גיגי ומסר כי קיבל על עצמו את ייצוגם של שני המשיבים וביקש

להוסיף לטעון לראיות לכאורה. לטענתו, בידו שני תצהירים של הוריה של ר', שבהם נאמר כי ר' ובעלה היו בבית ההורים עד השעה 21:00, ועל כן לא היתה יכולה להיות נוכחת באירוע הנזכר בכתב האישום וכל הסיפור עם חולצתה הקרועה לא אירע (פרו' עמ' 10, ש' 23 - 24).

8. ביום 2.8.15 שיגר עו"ד גיגי בקשה עם טענות נוספות לראיות לכאורה.

יודגש, כי בקשתו של ב"כ המשיב נשלחה יום לפני שאמורה להינתן ההחלטה, מבלי שהקדים וקיבל רשות לכך, שכן, כידוע, החלפת מייצג אינה עילה לפתיחת הדיון מחדש והוספת טענות, על אחת כמה וכמה ללא קבלת רשות מבית המשפט ובלא לכלול את עמדת המשיבה לבקשה.

גם לא ברור מדוע נשלחה הבקשה יום לפני המועד שנועד למתן החלטה ולא בסמוך לאחר הדיון, שכן להתנהלות זו לא נמסרה סיבה כלשהי.

לפנים משורת הדין, אתייחס לאמור בבקשה זו.

לבקשה צירף עו"ד גיגי שני תצהירים של הוריה של ר' ובהם נאמר, כי ביום 5.6.15 בין השעות 19:00 - 21:00 ביקרו ושהו ההורים בביתה של ר' ובעלה, המרוחק כשני ק"מ מזירת האירוע, ור' ובעלה א' שהו עימם ולא עזבו את הבית בשעות האמורות (סעיף 22 לבקשה) (ההדגשות אינן במקור - א' פ').

ב"כ המשיבים גם הביע פליאה הכיצד אין בידי המשטרה תיעוד חזותי של האירוע שכן על הזירה של שתי המשפחות חולשות מספר מצלמות אבטחה שמהם, לשיטתו, היה ניתן ללמוד על האירוע.

עוד נטען, כי בקשר לאירוע הפריצה לבית קיימות סתירות בעדויותיהם של שלושת עדי התביעה - ר', י' וא', והודעתו של י' שיקרית ואינה יכולה לעמוד. באשר לאירוע המרדף נטען, כי ישנן סתירות בעדותו של ל' בקשר למקור פציעתו הראשונה.

עוד מלין ב"כ המשיבים וטוען, כי חקירת המשטרה את האירוע היתה מגמתית, מכוונת כלפי המשיבים בלבד ומעלה תמיהה באופן התנהלותה.

המסגרת הנורמטיבית

9. הדיון בבקשה ייערך לפי הוראות סעיף 21(א) ו- (ב) לחוק המעצרים, היינו, על בית המשפט לבחון קיומן של ראיות לכאורה לביסוס אשמתם של הנאשמים לאשר מיוחס להם בכתב האישום ולבחון האם קמה עילת מעצר נגדם. אם התשובה לכך חיובית, כי אז על בית המשפט לבחון אפשרות להשיג את מטרת המעצר בדרך שתפגע בצורה פחותה בנאשמים, כלומר, חלופת מעצר.

ראיות לכאורה

10. תיק החקירה של המשטרה הועמד לעיוני.

מעיון בהודעותיהם של שני אחיהם של המשיבים, ג' ומ' ע', מיום 8.6.15, מצטיירת התמונה הבאה:

ג' ע' מתאר כי סיפור המעשה המתואר בכתב האישום החל כאשר י' וו' ג' ישבו ליד הבית של י', והוא ואחותו ו' היו בדרכם חזרה מ'-סמ' לביתם, שנמצא ליד ביתו של י'. באותו שלב י' התחיל לומר לו ולאחותו כי הם משפחה של משתפי פעולה וכולם יודעים שאבא שלהם משת"פ. ו' הסתכל לעבר אחותו במבט חד שנראה לו "לא טוב", השניים נכנסו הביתה ואז שמעו את י' צועק "משת"פים". הוא ואחיו מ' הלכו והביאו צינורות ממתכת מהחצר האחורית של הבית, ויצאו לכיוון ביתו של י', במטרה לתקוף אותו. עוד מוסר ג' בהודעה זו, כי הוא ומ' תקפו את י' ולאחר מכן שבו לביתם. בביתם הביטו במצלמות האבטחה וצפו בבני משפחת ל' מתאספים מחוץ לביתו, היו בידיהם אלות וזרקו אבנים לעבר הבית, דפקו עם ברזלים על השער וצעקו "שפנים". לאחר מכן שני אחיו, א' ומ' (המשיבים כאן - א' פ'), יצאו וזרקו על הבית של ל' אבנים (הודעתו של ג' ע' מיום 8.6.15 שורה 45).

סיפור דומה מספר גם אחיו, מ' ע', בהודעתו מאותו יום, אולם לדבריו, הוא ואחיו ג' נטלו שני מקלות מעץ הלכו ותקפו את י', שלאחר מכן ברח לביתו. כעבור זמן קצר, אחיו של י' ארגנו צעירים מחוץ לשכונה והחלו לתקוף אותם כאשר זרקו אבנים על הבית שבו מתגוררים ג' ומ', ולכולם היו אלות בידיהם. בתגובה לכך יצאו מ' ואחיו מהבית ופנו לתקוף את התוקפים אותם וגרמו לחלונות שבירים בביתו של י'. משנשאל מי אלו ששברו את החלונות, השיב כי המדובר בו (מ'), אחיו ג' ושני אחיו הנוספים מ' וא' (המשיבים כאן - א' פ') (הודעתו של מ' ע' מיום 8.6.15 ש' 94).

11. בהודעתו של א' ע' מיום 10.6.15 נאמר, כי ראה את שני המשיבים תוקפים את אשתו של אחיו של א', ששמה ר', היכו אותה וקרעו לה את הבגדים (שם, שורות 7 - 9), והוסיף, כי דוד שלו ח' ירה בו עם אקדח ופגע בידו, הכדור נכנס בכף ימין ועד עמוד השדרה.

על דברים אלו שב א' גם בהודעתו מיום 11.6.15, כאשר הוא מוסר כי ר' הלכה לסגור את הדלת, ואז ראה את ח' (הכוונה למ' המשיב 1), בנו של ח' קורע לר' את החולצה, כאשר גם א' היה עם מ', אבל האחרון היה הפעיל. לאחר מכן ראה את א' דופק עם צינור על החלון שליד הכניסה לבית, חלון שנופץ (שם, ש' 18 - 19).

בהמשך שמע את ח' צועק לעבר מ' להתרחק ולזוז הצידה, מ' התרחק ממנו ואז ח' ביצע ירי לעברו שפגע בזרועו (שם, ש' 21 - 22). לאחר מכן היה עוד מטח של אבנים והוא שמע ניפוץ חלונות (שם, ש' 24).

גם בהודעה מיום 12.6.15 מוסר א', כי שני המשיבים תקפו את ר', התחילו לשבור את הדלת וקרעו לה את הבגדים (שם, ש' 9-11; שם, ש' 25-26). משנשאל מדוע כאשר חזר לבית לא נעל את הדלת ואשתו של אחיו היא זו שנגשה לנעול את הדלת, מסר כי לא הספיק לנעול את הדלת, ורץ פנימה לתוך הבית, שכן שני המשיבים רצו אחריו (שם, ש' 39-40).

12. בהודעתו של ל' מיום 5.6.15 מוסר הוא כי מבקש הוא להתלונן על אח של אבא שלו ששמו ח' ע', ועל

ילדיו מ', א', מ', ג'. לדבריו, לאחר שאחיו י' מסר לו כי היכו אותו, הבחין במצלמות שעל הבית במ' וג' ובידיהם מקלות מעץ ומכים את אחיו י'. הוא הזעיק לביתו את אחיו וכמה חברים ואז יצאו מהבית לראות מדוע הרביצו לאחיו הקטן י'. איך שיצאו מהבית התחילו יריות וחזרו לבית והאחרים באו אחריהם בריצה והוא קיבל "משהו גדול ברגל. אני לא יודע אם ברזל או אבן". הם נכנסו לביתו ור' רצתה לסגור את הדלת ואז נכנסו מ' (המשיב 1), שלא נתן לה לסגור את הדלת, ואף קרע לה את החולצה. עוד מוסר כי **"מ' החזיק משהו כמו קרלו וראיתי אותו שהוא יורה עלינו ורדף אחרינו. גם לח' היה אקדח..."**. בהמשך מזהה את מ' כמי שלובש טרנינג כחול וכובע קסקט בהיר, ואת א' שלבש משהו עם שחור (שם, ש' 44-45).

13. י' ע' מוסר בהודעתו מיום 6.6.15 כי שני בני דודיו מ' וג' הכו אותו בראשו ובגבו באמצעות צינור ברזל שהיה לכל אחד מהם ביד. הוא ברח לביתו, סיפר לאחיו ל' אשר התקשר והזעיק לבית שני אחים נוספים א' וא' והצביע בפניהם על הבית של אלו שהכוהו ושבּו לביתם. לאחר מכן הגיע מ', המשיב מס' 1, ניסה לפתוח את הדלת של הבית, ר' ניגשה לדלת לראות מי מנסה לפתוח אותה, אך כשהגיע לשם ראתה את מ' וניסתה לסגור את הדלת, ומ' משך אותה וקרע לה את הבגד. לדבריו גם למ' וא' היה נשק (שם, שורות 3-10). בהמשך מוסר כי ראה את מ' קורע את בגדיה של ר', וכן ראה את א' מ' וח' באים עם נשק לביתם. יצוין כי בהמשך הודעתו מוסר י' שלא ראה את מ' קורע לר' את החולצה, וגם לא ראה מי החזיק נשק ומי ירה (שם, שורות 56-61).

14. ר' ג' מוסרת בהודעתה מיום 6.6.15, כי היא רעייתו של א'. בסביבות השעה 19:30 היתה בבית חמותה ב***** ושמעה צעקות. ניגשה לסגור את הדלת והגיע לשם מ', שהוא בן משפחה של בעלה. מ' דחף את הדלת ודחף אותה ואז תפס אותה וקרע את חולצתה (בהודעה קיימת הערת חוקר כי היא מצביעה על חולצתה שעל גופה, שקרועה בחזית באמצע).

בהודעה נוספת מיום 14.6.15 מוסרת ר' כך: "הייתי אצל חמתי ב*****, שמעתי צעקות, התחיל משהו לדפוק בדלת, פתחתי את הדלת החשמל נכבה, פתאום ח' קרע לי את החולצה, התחלתי לצעוק, הגיע א' דחף אותו החוצה, ואז הגיע אביו של מ', ח' ואמר לו תזוז, וירה בא'..." (שם, ש' 1-3). בהמשך מוסרת כי לא ראתה את א'. אשר לנשק, מתארת היא כי לח' היה אקדח בצבע שחור, ואילו למ' היה נשק ארוך עם חגורה, אף הוא בצבע שחור, ואולם לא ראתה כי ירה בנשק (שם, שורות 31-37).

15. מ' - המשיב 1 - בהודעותיו הכחיש את המיוחס לו. בחקירה מיום 8.6.15 בחר להשיב על מספר רב של שאלות מהותיות כי הוא שומר על זכות השתיקה, ובחקירתו ביום 14.6.16 העדיף לשמור על זכות השתיקה במהלך כל החקירה.

16. א' - המשיב 2 - מאשר בהודעתו מיום 6.6.15 כי הוא ואחיו מ' (המשיב מס' 1), זרקו אבנים על הבית של ל' (שורה 20). בהודעה מיום 14.6.15 מוסר כי זרק שש אבנים לבית של מ' וכתוצאה מכך נשברו שתי זכוכיות (שם, שורות 24-28).

17. כידוע נפסק, כי ראיות לכאורה הן "ראיות גולמיות אשר לגביהן קיים סיכוי סביר שעיבודן במהלך המשפט - תוך בחינה בחקירות, בקביעת אמינות ומשקל, יוביל לראיות (רגילות) אשר מבססות אשמת הנאשם מעל לכל ספק סביר" (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, 147 (1996)). עוד נפסק, כי בשלב זה אין צורך לבחון האם הראיות מלמדות על אשמתו של הנאשם מעבר לספק סביר, אלא די בכך שהפוטנציאל הראייתי הגלום בחומר הראיות מקים סיכוי סביר, שלאחר עיבודו במהלך המשפט, יוביל לביסוס אשמתו של הנאשם מעבר לספק סביר (בש"פ 4667/12 אזולאי נ' מדינת ישראל (28.6.2012); בש"פ 4329/12 אימאם נ' מדינת ישראל (13.6.2012); 5678/12 טלאקה נ' מדינת ישראל (5.8.2012)). כן נפסק, כי בשלב זה של הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים, לא נבדקת מהימנות העדים ובית המשפט אינו נדרש לשאלת משקלן של העדויות, אלא אם כן עולה על פני הדברים סתירות ופרכות מהותיות (בש"פ 6466/12 אמארה נ' מדינת ישראל (19.9.2012); בש"פ 4256/12 שהאב נ' מדינת ישראל (11.6.2012); בש"פ 3526/13 כיאל נ' מדינת ישראל (27.5.2013) והאסמכתאות שם).

18. ער אני לטענותיהם של ב"כ המשיבים באשר לתחילתו של האירוע שהחל כאשר נראה כי י' מתגרה באחותם של המשיבים ומכנה את אביהם ואת משפחתם כמשת"פים, וכן כי מספר בני משפחה ממשפחת ל' וחברים מגיעים לבית משפחת המשיבים, צועקים ומיידים אבנים. כמו כן, ער אני לטענות ביחס להודעות שנגבו, כאשר בהודעה מאוחרת של מי מעדי התביעה, נמסרו פרטים שלא היו בהודעה הקודמת, באשר לנשק שהיה על מ', סוג הנשק ועוד, וייתכן ויהיו לכך השלכות באשר למהימנות ולאמינות של מוסרי ההודעות. הוא הדין גם באשר לסתירות שהעלה עו"ד גיגי בין העדויות של שלושה מעדי התביעה. עם זאת, לאחר ששבתי ועיינתי בהודעות שבידי המבקשת, הגעתי לכלל מסקנה, על פי ההלכות המשפטיות לעיל, כי לעת הזאת קיימות בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת אשמתם של שני המשיבים בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום. כאמור, אין המדובר אך בהודעות שנמסרו על ידי בני המשפחה המותקפים, אלא גם בהודעות שנמסרו על ידי בני המשפחה של המשיבים, לרבות המשיב 2 ושני האחים מ' וג'. כאמור לעיל, בשלב זה אין בית המשפט בוחן את מהימנותן ומשקלן של העדויות שנאספו ובית המשפט בדון בכתב האישום בעניינם של שני המשיבים ייתן דעתו לכך. לכך יש להוסיף, כי שתיקתו של מ' בחקירתו מחזקת את הראיות לכאורה הקיימות נגדו (בש"פ 7216/05 אגבריה נ' מדינת ישראל (23.5.2008); בש"פ 4667/12 אזולאי נ' מדינת ישראל (28.6.2012) והאסמכתאות שם).

19. כעולה מהעדויות מי שביצע את הירי ופצע את א', הוא אביהם של שני המשיבים, ח'. אשר לטענת ב"כ המשיבים, כי לא ניתן לייחס את העבירה של החבלה החמורה לשני המשיבים, בהעדר תכנון, קשירת קשר וביצוע בצוותא, ספק אם יש מקום לקבל טענה זו. על פי העדויות הגיע אביהם בסמוך לאחר הגעתם לדירת המתלוננים ובטרם ירה ופצע את א', ביקש ממ' לזוז או צעק לעבר מ' לזוז הצידה ומ' נענה לקריאה זו. אשר למשמעות התנהגות זו של מ' האם יש בכך משום לייחס גם לו את העבירה של חבלה חמורה בכוונה, כמו גם לעובדה שגם המשיב 2 שהיה במקום והיה חלק ממתקפת האבנים על בית משפחת המתלוננים, יתן בית משפט את דעתו בעת הדיון לגופו של כתב האישום ולאחר שמיעת

ראיות וטענות הצדדים. דומה כי בשלב זה, ניתן לקבוע לכאורה, כי ניתן לייחס את העבירות שבכתב האישום לשני המשיבים, אף אם לא הם אלו אשר ירו ופצעו את א'.

20. אשר לשאלת הפריצה וקריעת חולצתה של ר', איני סבור כי בשלב זה יש באמור בשני התצהירים של הוריה כדי לסייע. צא וראה: בדיון הראשון אליו התייצב עו"ד גיגי בשם המשיבים טען, כי בידיו תצהיריהם של הוריה לפיהם ר' ובעלה שהו בבית ההורים, ואילו בבקשה שהוגשה ביום 2.8.15, שאליה נוספו שני התצהירים, נאמר כי ההורים שהו בביתה של ר' ובעלה א' בשעות המדוברת, 19:00 - 21:00. גרסה משותפת זו של הוריה של ר' ניתנה כחודש לאחר האירוע ואינה נתמכת על ידי מאן דהו, אף לא על ידי בתם וחתנם.

יתר על כן - ר' בעצמה מסרה בהודעותיה במשטרה, כפי שהובא לעיל, כי שהתה בבית חמתה ב***** ומבחינתה האירוע החל "**בסביבות השעה 19:30...**" (הודעתה מיום 6.6.15 בשעה 01:24, ש' 2).

21. בהקשר לטענות לאופן חקירת האירוע על ידי המשטרה וההחלטה על הגשת כתב האישום נגד שני המשיבים ולא נגד המתלוננים - אין בכך כדי להשפיע על הליך זה נגד המשיבים. ככלל, הנושא מצוי בגדר שיקול הדעת של המבקשת ונציגיה המוסמכים, וברי, כי ככל שיימצא שיש לנקוט בהליכים נגד מעורבים נוספים ייעשה הנדרש.

עילת מעצר

22. אשר לעילת המעצר. מקובלת עליי עמדת המבקשת כי קיימת מסוכנות רבה מצדם של שני המשיבים, נוכח המתואר בכתב האישום וההודעות שבידי המבקשת. שני המשיבים היו חלק מבני המשפחה שתקפו את בני משפחת ל' בביתם, בין השאר ידו אבנים לעבר הבית וגרמו לשברים בזכוכיות, פרצו ונכנסו לבית משפחת ל' בכוח, המשיב 1 תקף אישה וקרע את חולצתה. פעולותיהם נעשו כאשר על פי העדויות על גופו של מ' היה נשק ובהמשך אביו, ח', ירה ופצע את א' לאחר שביקש ממ' לזוז הצידה.

המסוכנות גבוהה יותר במקרה זה כאשר הסכסוך עדיין רוחש וקיימת אפשרות להתפרצותו מחדש, משטרם נעצר האב היורה (השוו: בש"פ 4208/13 **מדינת ישראל נ' אבו ראס** (16.6.2013)).

23. בעניינו של המשיב 1, מ', יש להדגיש כי שתיקתו בחקירותיו עשויה לחזק את עילת המסוכנות (בש"פ 1748/11 **יחזקאל נ' מדינת ישראל** (10.3.2011) והאסמכתאות שם).

לא למותר להוסיף, כי בעניינו של מ' מצטרפת העבירה של נשיאת נשק, הבאה בכלל "עבירת ביטחון" לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(2) וסעיף 35 לחסד"פ ומוסיפה לחומרת המעשים המיוחסים לו, ומהווה משום עילת מסוכנות ועילת מעצר נפרדת, אשר רק במקרים חריגים ומיוחדים ניתן להשיג את מטרת המעצר על דרך של חלופת מעצר (בש"פ 10028/03 **אלקריף נ' מדינת ישראל**, פ"ד נח(2) 577 (2003) והאסמכתאות שם).

חלופת מעצר

24. כאמור, ב"כ המשיבים הציעו חלופות מעצר שונות ואילו ב"כ המבקשת התנגד לכל חלופת מעצר. על פי הוראת סעיף 21(ב)(1) לחוק, על בית המשפט לבחון האם לא ניתן להשיג את מטרת המעצר, בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור שפגיעתם בחירותו של הנאשם פחותה.
25. על פי החלטתי מיום 3.7.15, הגיש שירות המבחן תסקירי מעצר בעניינם של שני המשיבים, לאחר אורכה שניתנה לבקשת השירות.
26. שירות המבחן סקר את תולדותם של שני המשיבים. בעניינו של מ' הבהיר שירות המבחן כי הוא מוכר לשירות מתסקירים שערך בעניינו בעבירות תעבורה בהליך שתלוי ועומד, והומלץ על הטלת עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.
- בעניינו של א' נאמר בתסקיר כי בעברו הרשעה אחת משנת 2010 בגין ביצוע עבירות סחר בסמים בגינה נידון לחודשיים מאסר בעבודות שירות. בנוסף דיווח א' לשירות כי בשנה האחרונה נידון לעונש מאסר של ארבעה חודשים בגין צירוף תיקים שעניינם ביצוע עבירות נהיגה ללא רשיון נהיגה.
27. שירות המבחן בחן את חלופת המעצר שהוצעה לשני המשיבים - מעצר בית בבית הורי אשתו של א', בפיקוחם, בשכונת * * * * * סמוך לשכונת * * * * *, בסמיכות מגורים למשפחות המסוכסכות. בסיפא לתסקירים של שני המשיבים, נאמר כי ההערכה היא שהמפקחים המוצעים משדרים עמדות חלשות ומתוסכלות מול חוויית הכוונות והשליטה המושלכת על המתלונן ובני משפחתו, אותם הם חווים כשולטים בסיטואציה. כן ניכר כי המפקחים המוצעים מבטאים עמדה בעייתית ביחס לסיטואציית המעצר של שני האחים. ההתרשמות של שירות המבחן היא, כי המפקחים יתקשו להתמודד כנדרש עם מצבים קונפליקטואליים, בעיקר נוכח העובדה כי הסכסוך עדיין קיים ופעיל וכי האב עדיין מצוי בבריחה, ולא ניתן להתעלם מסיכון קיים להסלמת הסכסוך במידה ושני המשיבים ישוחררו.
- נוכח האמור, סבור שירות המבחן, שאין ביכולת חלופה להפחית סיכון קיים ולא ניתן להמליץ על שחרורם של שני המשיבים ממעצר.

סיכום

28. לאחר שהגעתי למסקנה כי קיימות ראיות לכאורה נגד שני המשיבים, כי קמה עילת מעצר עקב מסוכנות, וכי אין ביכולת חלופה להפחית סיכון קיים, כאמור בתסקיר של שירות המבחן, אני מורה על מעצרם של שני המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם בת"פ 39086-06-15.

המזכירות תשלח העתק לשירות המבחן.

ניתנה היום, י"ח אב תשע"ה, 03 אוגוסט 2015, במעמד המשיבים ובאי כוח הצדדים.